

[Morten Lange.]

Gerne samarbejde, meget samarbejde om forskning, men hvorfor dog afgrænse det til de ti?

Hvad angår forureningen, går vore interesser mod Østersølandene, mod Sverige, når vi skal samarbejde med andre. Vi vil da samarbejde med hvem som helst om forurening, men lige netop denne afgrænsning til nogle stater er helt irrelevant. Det er ikke engang de mest nærliggende, så hvorfor tage det argument frem?

Ligesådan om u-landene, som vi også får serveret som et aktiv, der skal blive bedre, hvis vi går ind i Fællesskaberne. Alt, hvad vi ved, er, at hele det toldarrangement, som Fællesskaberne betyder, formentlig må betegnes som en svækkelse af vores u-landspolitik.

Det nytter ikke noget at argumentere for dansk tilslutning til Fællesskaberne ved at nævne forskellige gode begreber, som alle er enige om er gode, og så sige, at de nok vil blive fremmet i Fællesskaberne. Der er ingen dokumentation af nogen art ført for det. Det er bare at føre folk bag lyset at sige, at noget af det, de gerne vil, nok skal blive godt, hvis vi tilslutter os De europæiske Fællesskaber. Undersøgelserne viser, at de nævnte eksempler i hvert fald ikke har nogen som helst positiv relation til det emne, vi taler om i dag.

Udenrigsministeren (*K. B. Andersen*): Jeg vil gerne først takke hr. Poul Hartling for de bemærkninger, han kom med før. Jeg tror, hr. Poul Hartling vil forstå, at jeg var glad for, at det var en anden end den, der i øjeblikket direkte har ansvaret for ministeriet, der sagde det. Jeg vil gerne takke for dem.

Nu fik vi før et nummer på en telefon, der nu var oprettet, for at man kunne høre modsatte argumenter. Det kan være svært at fange sådan et nummer i farten, og derfor har jeg gjort forsamlingen den tjeneste lige at se efter, hvor man kan finde det, hvis man har glemt det. Adressen er socialistisk

folkeparti her på Christiansborg; det findes side 22 a i lommebogen, hvis man skulle glemme det. Det, vi fik præsenteret før, var jo kun et nummer, og det kan være svært at huske. Men nu ved man altså, hvor man kan finde det.

Når jeg tager ordet, er det i øvrigt for at svare hr. Gert Petersen — ja, jeg behøvede næsten ikke at gå op og sige det, for hr. Gert Petersen leverede selv beviset for rigtigheden af det, jeg sagde før. Hr. Gert Petersen brugte et meget fint udtryk om anden del af Davignonrapporten og sagde: det er den operative del. Nu har vi jo begge siddet i FN, hr. Gert Petersen længere end jeg; men de, der har været i FN, ved, at i almindeligt menneskesprog betyder det, at når vi er kommet over alt det, som skal siges, for vi skal jo i gang, skal vi til at sige det, det drejer sig om, det vi skal gøre, og hvor der skal handles. Det er det, vi kalder den operative del. I selve det, at hr. Gert Petersen siger: nu vil jeg så citere den operative del, ligger altså en indrømmelse af det, jeg sagde før, at det første, det er en smuk målsætning, som man kan have noget imod eller ikke have noget imod, men det, vi har drøftet her, er: hvad består samarbejdet i i øjeblikket på det udenrigspolitiske felt? Det består i de konsultationer, som jeg nævnte før.

Derpå citerede hr. Gert Petersen fra det, der hedder den operative del. Hvad er det så for skrækelige ting, vi i øjeblikket er i gang med? Ja, det er, som hr. Gert Petersen citerede før, at sikre en bedre gensidig forståelse af de store problemer. Det får ikke mig til at dø af skræk, det må jeg tilstå. Jeg synes egentlig, det er ganske fornuftigt. Og det allerværste, der er højdepunktet af denne bestemmelse, det er fælles handling, hvor dette forekommer ønskeligt og muligt. Ja men hvorfor i alverdens riger og lande — det kan man dog bruge i denne sammenhæng — synes man ikke, det er fornuftigt at lave fælles handling, hvor det er ønskeligt og muligt. Jeg tror ikke, hr. Gert Petersen skal bore mere i dette her, for selv på dette tidspunkt af aftenen er det for lyst.